

“*প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা প্ৰত্যক্ষতা*”

আজি সমৰ্থ দিৱসত সমৰ্থ পিতাই নিজৰ সমৰ্থ সন্তানসকলক চাই আছেইক। আজিৰ দিনটো বিশেষ ব্ৰহ্মা বাবাৰ দ্বাৰা বিশেষ সন্তানসকলক সামৰ্থ্যৰ বৰদান অৰ্পিত কৰাৰ দিন। আজিৰ দিনটোতে বাপদাদাই নিজৰ শক্তিসেনাক বিশ্বৰ মঞ্চলৈ আনে - গতিকে সাক্ষাৰ স্বৰূপত শিৱ শক্তিসকলৰ প্ৰত্যক্ষ ৰূপত ভূমিকা পালন কৰাৰ দিন। শক্তিসকলৰ দ্বাৰা শিৱ পিতা প্ৰত্যক্ষ হৈ স্বয়ং গুপ্ত ৰূপত ভূমিকা পালন কৰি থাকে। শক্তিসকলক প্ৰত্যক্ষ ৰূপত বিশ্বৰ আগত বিজয়ী ৰূপত প্ৰত্যক্ষ কৰায়। আজিৰ দিনটো সন্তানসকলৰ “বাপদাদাৰ দ্বাৰা সমান হোৱা”ৰ বৰদানৰ দিন। আজিৰ দিনটো বিশেষ স্নেহী সন্তানসকলক নয়নত স্নেহ স্বৰূপত সমাহিত কৰাৰ দিন। আজিৰ দিনটোত বাপদাদাই বিশেষ সমৰ্থ আৰু স্নেহী সন্তানসকলক মধুৰ মিলনৰ দ্বাৰা অবিনাশী মিলনৰ বৰদান দিয়ে। আজিৰ দিনটো অমৃতবেলাৰ পৰা চাৰিও দিশৰ সকলো সন্তানৰে অন্তৰৰ মধুৰ মিলন মনোৱাৰ প্ৰথম সংকল্প, মিঠা-মিঠা মহিমা ৰূপী অন্তৰৰ গীত গোৱাৰ, বিশেষ স্নেহৰ লহৰৰ দিন হয়। আজিৰ দিনটোত অমৃতবেলা অনেক সন্তানৰ স্নেহ ৰূপী মুকুতাৰ মালাবোৰ, প্ৰতিটো মুকুতাৰ মাজত বাবা, মিঠা বাবাৰ ধ্বনি জিলিকি থকা দেখি আছিল। কিমান যে মালা হ’ব। এই পুৰণি সৃষ্টিত 9 ৰত্নৰ মালা বুলি কোৱা হয় কিন্তু বাপদাদাৰ ওচৰত অনেক অলৌকিক অনন্য অমূল্য ৰত্নৰ মালা আছিল। এনেকুৱা মালা সত্যযুগতো নিপিন্ধিব। এই মালাবিলাক কেৱল বাপদাদাইহে এই সময়ত সন্তানসকলৰ দ্বাৰা ধাৰণ কৰে। আজিৰ দিনটো অনেক বন্ধন যুক্ত গোপীকাসকলৰ অন্তৰৰ বিয়োগ আৰু স্নেহেৰে সম্পন্ন মিঠা গীত শুনাৰ দিন। বাপদাদাই এনেকুৱা লগনত মগন হৈ থাকোঁতা স্নেহী, অতি মৰমৰ আত্মাসকলক ৰিটাৰ্ণ (প্ৰতিদান) হিচাপে এইটোৱে সুখকৰ বাৰ্তা শুনায় যে এতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ নাগাৰা বাজিবই সেইবাবে হে সহজ যোগী আৰু মিলনৰ বিয়োগী সন্তানসকল, এই কেইটিমান দিন সমাপ্ত হ’বৰে হ’ল। সাক্ষাৰ চুইট হোমত (মিঠা ঘৰত) মধুৰ মিলন হৈয়েই যাব। সেই শুভদিন সমীপত আহি আছে।

আজিৰ দিনটো প্ৰত্যেক সন্তানে অন্তৰৰ পৰা দৃঢ় সংকল্প কৰাৰ বাবে সহজ সফলতাৰ প্ৰত্যক্ষ ফল পোৱাৰ দিন। শুনিলানে আজিৰ দিনটো কিমান মহান হয়! এনেকুৱা মহান দিৱসত সকলো সন্তান য’তেই আছে, দূৰৈত থাকিও অন্তৰৰ সমীপত আছে। বাপদাদাইও প্ৰতিগৰাকী সন্তানক স্নেহ আৰু বাপদাদাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ সেৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ ৰিটাৰ্ণ হিচাপে স্নেহ ভাৰা শুভেচ্ছা দিয়ে কিয়নো গৰিষ্ঠসংখ্যক সন্তানৰ কথপোকখনত বিশেষ ভাবে স্নেহ আৰু সেৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ লহৰ আছিল। ‘প্ৰতিজ্ঞা’ আৰু ‘প্ৰত্যক্ষতা’ দুয়োটা কথা বিশেষ ভাবে আছিল। শূনি-শূনি বাপদাদাই কি কৰে? শূনাওঁতা কিমান আছে কিন্তু অন্তৰৰ আৱাজ দিলাৰাম পিতাই একে সময়তে অনেকৰ শূনিব পাৰে। প্ৰতিজ্ঞা কৰোঁতাসকলক বাপদাদাই শুভেচ্ছা জনাইছে। কিন্তু সদায় এই প্ৰতিজ্ঞাক অমৃতবেলা ৰিভাইজ (পুনৰাবৃত্তি) কৰি থাকিব। প্ৰতিজ্ঞা কৰি এৰি নিদিবা। কৰিবই লাগিব, হ’বই লাগিব। এইটো উৎসাহ-উদ্দীপনাক সদায় লগত ৰাখিব। তাৰ লগতে যেনেকৈ কৰ্ম কৰি ট্ৰেফিক কন্ট্ৰোলৰ বিধিৰ দ্বাৰা স্মৃতিৰ স্থিতি নিৰন্তৰ কৰি তোলাত সফলতা পাইছা তেনেকৈ কৰ্ম কৰি নিজৰ প্ৰতি নিজকে পৰীক্ষা কৰাৰ বাবে সময় নিশ্চিত কৰা। তেতিয়া নিশ্চিত সময়ে প্ৰতিজ্ঞাক সফলতা স্বৰূপ কৰি গৈ থাকিব।

প্ৰত্যক্ষতাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা থকা সন্তানসকলক বাপদাদাই নিজৰ ৰাইট হেণ্ড (সোঁহাত) ৰূপে স্নেহৰূপী হেণ্ডেচক কৰি আছে। সদায় মুৰব্বী সন্তান তথা পিতাৰ সমান হৈ উৎসাহৰ সাহসেৰে বাপদাদাৰ পদমণ্ডল সহায়ৰ পাত্ৰ হৈয়েই। সুপাত্ৰ অৰ্থাৎ পাত্ৰ হয়।

তৃতীয় প্ৰকাৰৰ সন্তান – দিনে-ৰাতিয়ে স্নেহত সমাহিত হৈ থাকে। স্নেহকেই সেৱা বুলি ভাবে। কৰ্মক্ষেত্ৰত নাহে কিন্তু “মোৰ বাবা”, “মোৰ বাবা” এইটো গীত নিশ্চয় গায়। পিতাকো মিঠা ৰূপেৰে ৰাজী কৰাই থাকে। যি হওঁ, যেনেকুৱা হওঁ, আপোনাৰ হওঁ। এনেকুৱাও বিশেষ স্নেহী আত্মা আছে। এনেকুৱা স্নেহী সন্তানসকলক বাপদাদাই স্নেহৰ ৰিটাৰ্ণ হিচাপে স্নেহতো নিশ্চয় দিয়ে কিন্তু এইটোও সাহস দিয়ে যে ৰাজ্য অধিকাৰী হ’ব লাগে। ৰাজ্যত আহোঁতা হ’ব লাগে- স্নেহী হোৱা তথাপিও ঠিকে আছে। ৰাজ্য অধিকাৰী হ’বলৈ হ’লে স্নেহৰ লগতে পঢ়াৰ শক্তি অৰ্থাৎ জ্ঞানৰ শক্তি, সেৱাৰ শক্তি, এয়াও আৱশ্যক সেইবাবে সাহস ৰাখা। পিতাতো সহায়কৰ্তা হৈয়েই। স্নেহৰ ৰিটাৰ্ণত সহযোগ পাবাই। অলপ সাহসেৰে, মনযোগেৰে ৰাজ্য অধিকাৰী হ’ব পাৰা। শূনিলা - আজিৰ কথপোকখনৰ ৰেচপণ্ড (সঁহাৰি)? দেশ-বিদেশৰ চাৰিওফালৰ সন্তানসকলৰ বতনত জাকজমকতা দেখিলে। বিদেশী সন্তানসকলো লাষ্টৰ পৰা ফাৰ্ণষ্টলৈ গৈ ফাৰ্ণষ্টত অহাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে ভালকৈ

আগবাটি গৈ আছে। তেওঁলোকে ভাবে বিদেশৰ হিচাপত যিমান দূৰ সিমানেই অন্তৰৰ সমীপত থাকে। গতিকে আজিও ভাল-ভাল উৎসাহ-উদ্দীপনা ভৰা আলাপ-আলোচনা কৰি আছিল। কিছুমান সন্তান বৰ মধুৰ। বাবাকো মিঠা-মিঠা কথাৰে ৰাজী কৰাই থাকে। বহুত ভোলা ৰূপেৰে কথাবোৰ শুনায় কিন্তু হয় চতুৰ। এনেকৈ কয় - আপুনি প্ৰমিচ কৰক (প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ক)। এনেকৈ ৰাজী কৰে। পিতাই কি ক'ব বাবু? সুখী হোৱা, ভৰপূৰ হোৱা, আগবাটি গৈ থকা। কথাতো বহুত দীঘলীয়া হয়, কিমান শুনালো, কিমান শুনাম। কিন্তু কথাবোৰ মজাৰে বহুত ভালদৰে শুনায়। অচ্ছা-

সদায় স্নেহ আৰু সেৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকোঁতা, সদায় সুপাত্ৰ হৈ সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ পাত্ৰ হওঁতা, সদায় নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা বাপদাদাৰ শ্ৰেষ্ঠ দিব্য কৰ্মক প্ৰত্যক্ষ কৰাওঁতা, নিজৰ দিব্য জীৱনৰ দ্বাৰা ব্ৰহ্মা পিতাৰ জীৱন কাহানী স্পষ্ট কৰোঁতা - এনেকুৱা সকলো বাপদাদাৰ সদায় সংগী হৈ থকা সন্তানসকলক সমৰ্থ বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদী জী তথা দাদী জানকী জী বাপদাদাৰ সন্মুখত বহি আছে।

আজি তোমাৰ সখীয়ে (দিদি) বিশেষ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ দিছে। আজি তেৱোঁ বতনত ইমার্জ (উদয়) হৈছিল সেইবাবে তেওঁৰো সকলোলৈকে স্মৰণ। তেৱোঁ (এডভান্স পাৰ্টিত) নিজৰ সংগঠন শক্তিশালী কৰি আছে। তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যও তোমালোকৰ লগে-লগে প্ৰত্যক্ষ হৈ গৈ থাকিব। এতিয়াতো সম্বন্ধত আৰু দেশৰ সমীপত আছে সেইবাবে সৰু-সৰু দলত সিহঁতৰ মাজতো কাৰণে-অকাৰণে নিজৰ মাজত নাজানিলেও মিলিত হৈ থাকে। এয়া পূৰ্ণ স্মৃতি নহয় কিন্তু এয়া বুদ্ধিৰে টাচিং (অনুভূতি) হয় যে আমি মিলি-জুলি কিবা নতুন কাৰ্য্য কৰিব লাগে। জগতৰ যি অৱস্থা হৈছে, সেই অনুযায়ী যিটো কোনেও কৰিব নোৱাৰে সেয়া আমি মিলি কৰিব লাগে। এই টাচিং অনুসৰি নিজৰ মাজত নিশ্চয় মিলিত হয়। কিন্তু এতিয়া কোনোবা সৰু কোনোবা ডাঙৰ, দল বিলাক এনেকুৱা। কিন্তু গৈছে সকলো প্ৰকাৰে। কৰ্ম কৰোঁতাও গৈছে, ৰাজ্য স্থাপনা কৰাৰ প্লেনিং (পৰিকল্পিত) বুদ্ধিৰ সকলো গৈছে। তাৰ লগতে উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়োৱা সকলো গৈছে। আজি পুৰা গ্ৰুপত এই তিনিও প্ৰকাৰৰ সন্তান দেখিলো আৰু তিনিও প্ৰকাৰে আৱশ্যক। কোনোবা হৈছে পৰিকল্পনা যুগুত কৰোঁতা, কোনোবা কৰ্মত আনোঁতা, আৰু কোনোবা সাহস বঢ়াওঁতা। দলটো ভাল তৈয়াৰ হৈ আছে। কিন্তু দুয়োটি দল একেলগে প্ৰত্যক্ষ হ'ব। এতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ বিশেষত্ব মেঘৰ আঁৰত আছে। মেঘ সিঁচৰিত হৈ আছে কিন্তু আঁতৰি যোৱা নাই। যিমানে শক্তিশালী মাষ্টাৰ জ্ঞানসূৰ্য্যৰ স্থিতিত আহি আছা সিমানেই এই মেঘ সিঁচৰিত হৈ গৈ আছে। নোহোৱা হৈ গ'লে তেতিয়া চেকেণ্ডত নাগাৰা বাজি যাব। এতিয়া সিঁচৰিত হৈ আছে। সেই পাৰ্টিয়েও নিজৰ তৈয়াৰী ধুমধামেৰে কৰি আছে। যিদৰে তোমালোকে যুথ (যুৱা) ৰেলীৰ প্লেন বনাই আছা নহয়, গতিকে তেওঁলোকেও এতিয়া যুথ হয়। তেওঁলোকেও নিজৰ মাজত বনাই আছে। যিদৰে এতিয়া ভাৰতত অনেক পাৰ্টিৰ যি বিশেষত্ব আছিল সেয়া কম হৈছে তথাপিও এটি পাৰ্টি আগবাটি আছে নহয় জানো। গতিকে বাহিৰৰ একতাৰো ৰহস্য আছে। অনেকতা কমজোৰ হৈ আছে আৰু এক শক্তিশালী হৈ আছে। এয়া স্থাপনাৰ ৰহস্যত সহযোগৰ ভূমিকা আছে। মনৰ দ্বাৰা মিলন হোৱা নাই, বাধ্য হৈ লগ হৈছে, কিন্তু বাধ্য হৈ মিলন হোৱাৰো ৰহস্য আছে। এতিয়া স্থাপনাৰ গুট ৰীতি-প্ৰথা স্পষ্ট হোৱাৰ সময় সমীপত আহি আছে। পিচত তোমালোকে জানিবা যে এডভান্স পাৰ্টিয়ে কি কৰি আছে আৰু আমি কি কৰি আছো। এতিয়া তোমালোকেও প্ৰশ্ন কৰা যে তেওঁলোকে কি কৰি আছে আৰু তেওঁলোকেও প্ৰশ্ন কৰে এওঁলোকে কি কৰি আছে। কিন্তু দুয়োটিয়ে ড্ৰামা অনুসৰি আগবাটি গৈ আছে।

জগদম্বাতো হয়েই চন্দ্ৰমা। গতিকে চন্দ্ৰমা জগত অন্ধাৰ লগত দিদিৰ আৰম্ভণিৰে পৰা বিশেষ ভূমিকা আছে। একেলগে কাৰ্য্য কৰাৰ ভূমিকা আছে। তেওঁ চন্দ্ৰমা (শীতল) আৰু এওঁ হৈছে তীব্ৰ। দুয়োৰে মিল আছে। এতিয়া তেওঁক অলপ ডাঙৰ হ'বলৈ দিয়া, জগদম্বাইতো এতিয়াও শীতলতাৰ প্ৰকম্পন দি আছে কিন্তু প্লেনিঙত, আগবাটি আহিবলৈ লগৰীও লাগে নহয়। পুষ্পশালী আৰু দিদি এওঁলোকৰ মাজতো আদিত পৰস্পৰৰ মাজত হিচাপ আছে। ইয়াতেও দুয়োৰে হিচাপ পৰস্পৰৰ সমীপৰ। ভাউ (বিশ্বকিশোৰ)তো মেৰুদণ্ড স্বৰূপ হয়। ইয়াতো পাণ্ডৱ মেৰুদণ্ড স্বৰূপ হয়, শক্তিসকল আগত। গতিকে সেইটোও উৎসাহ-উদ্দীপনাত অনাৰ দল হয়। এতিয়া প্লেনিঙ কৰোঁতাসকল অলপ কৰ্মক্ষেত্ৰলৈ যাব পিচত প্ৰত্যক্ষতা হ'ব। অচ্ছা-

বিদেশী ভাই-ভনীসকলৰ লগত:- সকলো লাষ্ট পৰা ফাৰ্ষ্টলৈ যাওঁতা আৰু ফাৰ্ষ্টত অহাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাধাৰী হোৱানে। চেকেণ্ড নম্বৰত আহোঁতাতে কোনো নহয়। লক্ষ্য শক্তিশালী হ'লে লক্ষ্যণো স্বতঃ শক্তিশালী হ'ব। সকলোৱে আগবাটি যোৱাত উৎসাহ-উদ্দীপনা ৰাখোঁতা হয়। বাপদাদাইও সকলো সন্তানকে এয়াই কয় যে সদায় ডবল লাইট হৈ উৰন্ত কলাৰ দ্বাৰা এক নম্বৰত আহিবই লাগিব। যিদৰে পিতা উচ্চতকৈও উচ্চ সেইদৰে সন্তানসকলো উচ্চতকৈও উচ্চ।

সদায় উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ ডেউকাৰে উৰোতাজনেহে উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰে। এইটো স্থিতিত স্থিত হৈ থকাৰ সহজ সাধন হৈছে – যিয়েই সেৱা কৰা, সেয়া পিতা কৰণকৰাৱনহাৰে কৰাই আছে, মই নিমিত্ত হওঁ কৰাওঁতাই কৰাই আছে, চলাই আছে, এইটো স্মৃতিৰে সদায় পাতল হৈ উৰি থাকিব। এইটো স্থিতিক সদায় আগবঢ়াই লৈ গৈ থাকা।

বিদায়ৰ সময়ত:- এইটো সমৰ্থ দিনে সদায় সমৰ্থ কৰি থাকিব। এইটো সমৰ্থ দিনত যিয়েই আহিছা সেই সকলোৰে বিশেষ সমৰ্থ ভৱৰ বৰদান সদায় লগত ৰাখিব। কোনোবা এনেকুৱা কথা যদি আহে তেন্তে এই দিনটিক আৰু এই বৰদান মনত পেলাবা তেতিয়া স্মৃতিয়ে সামৰ্থ্য আনি দিব। চেকেণ্ডত বুদ্ধিৰ বিমানৰ দ্বাৰা মধুবনলৈ আহি যাব। কি আছিলো, কেনেকুৱা আছিলো আৰু কি বৰদান পাইছিলো। চেকেণ্ডত মধুবন নিবাসী হৈ গ'লে সামৰ্থ্য আহি যাব। মধুবনলৈ আহিবতো পাৰিব নহয় জানো। এয়াতো সহজ, সাক্ষাৎ দেখিছা। পৰমধামলৈ যাবলৈ কঠিন অনুভৱ হ'ব পাৰে কিন্তু মধুবনলৈ অহাতো কঠিন নহয়। গতিকে চেকেণ্ডত বিনা টিকটত, বিনা খৰচত মধুবন নিবাসী হৈ যাব। তেতিয়া মধুবনে সদায় সাহস উৎসাহ দি থাকিব। যেনেকৈ ইয়াত সকলোৰে সাহস উৎসাহত আছে, কাৰো ওচৰত কমজোৰীতো নাই নহয়। গতিকে এইটো স্মৃতিয়ে আকৌ সমৰ্থ কৰি তুলিব। অচ্ছা-

বৰদান: পৰমাত্মা কাৰ্য্যত সহযোগী হৈ সকলোৰে সহযোগ প্ৰাপ্ত কৰোঁতা সফলতা স্বৰূপ হোৱা য'ত সকলোৰে উৎসাহ-উদ্দীপনা আছে, ত'ত সফলতা স্বয়ং সমীপত আহি ডিঙিৰ মালা হৈ যায়। কোনো বিশাল কাৰ্য্যত প্ৰতিজনৰে সহযোগৰ আঙুলি লাগে। সেৱাৰ সুযোগ প্ৰত্যেকৰে আছে, কোনো অজুহাত দেখুৱাব নোৱাৰে যে মই কৰিব নোৱাৰো, সময় নাই। উঠোতে-বহোতে 10-10 মিনিট হ'লেও সেৱা কৰা। স্বাস্থ্য ভাল নহ'লে ঘৰত বহি হ'লেও কৰা। মনৰ দ্বাৰা, সুখৰ বৃত্তি, সুখময় স্থিতিৰ দ্বাৰা সুখময় সংসাৰ গঢ়ি তোলা। পৰমাত্মা কাৰ্য্যত সহযোগী হোৱা তেতিয়া সকলোৰে সহযোগ প্ৰাপ্ত কৰিব।

স্লোগান: প্ৰকৃতিপতিৰ চিটত (আসনত) চেট (অধিস্থিত) হৈ থাকা তেতিয়া পৰিস্থিতিত অপচেট (অসন্তুষ্ট) হ'বলগীয়া নহ'ব।

!! ওঁ শান্তি !!

ওঁ শান্তি!!